

Arrest

nr. 72 363 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 22 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 3 februari 2010 een asielaanvraag in bij de Belgische Autoriteiten. Zij was vergezeld van haar echtgenoot en drie minderjarige kinderen.

1.2. De asioldossiers werden op 17 februari 2010 overgemaakt aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

1.3. Op 16 december 2010 weigerde de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster.

1.4. Tegen deze beslissing werd er op 14 juni 2011 een schorsend beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 57.907 van 15 maart 2011 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

1.5. Het cassatieberoep dat werd ingediend bij de Raad van State teneinde de nietigverklaring te vorderen van voornoemd arrest, werd bij beschikking nr. 6782 van 7 april 2011 toelaatbaar verklaard.

1.6. Op 22 maart 2011 kreeg verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten — asielzoeker (bijlage 13 quinques).

1.7. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 62.235 dd. 27 mei 2011, werd het beroep tot nietigverklaring verworpen.

1.8. Voor verzoekster werd er op 30 april 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980. Voor verzoeksters minderjarige dochter werd er eveneens op 30 april 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980.

1.9. Beide aanvragen werden op 18 mei 2011 onontvankelijk bevonden. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

"Artikel 9 ter §3-3° van de wet van 15 december 1980, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag. Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een aantal medische getuigschriften over. Deze medische getuigschriften zijn echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 29.04.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van het artikel 62 van de vreemdelingenwet, de motiveringsverplichting, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van het artikel 9ter van de vreemdelingenwet, de schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsverplichting alsook een manifeste beoordelingsfout.

2.1.2. Verzoekster licht het middel als volgt toe: *"Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoekende partij een manifeste beoordelingsfout en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel begaat, door aan de verzoekende partij mede te delen dat de aanvraag niet ontvankelijk is. Dat iedere administratieve rechtshandeling geschaagd moet zijn door draagkrachtige motieven en een zorgvuldige afweging van de beschikbare elementen in het administratief dossier. Dat dit hier niet het geval is. De Dienst Vreemdelingenzaken wees de aanvraag onterecht af als niet ontvankelijk. De weigering zou te maken hebben met de afwezigheid van een standaard medisch getuigschrift. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat het medisch getuigschrift (bil het verzoekschrift overeenkomstig art. 9ter Vreemdelingenwet) voorzien was van alle (inhoudelijke) vermeldingen beschikbaar op het standaard getuigschrift. Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook terecht geoordeeld heeft dat de Dienst Vreemdelingenzaken het principe van de zorgvuldigheid schendt wanneer het een medisch getuigschrift als onontvankelijk afwijst louter op basis van een oppervlakkige beoordeling, meer bepaald na vergelijking van de hoofding van het betrokken medisch getuigschrift, en niet op basis van een inhoudelijke vergelijking. Ook in casu wordt het medisch getuigschrift van de verzoekster onterecht afgewezen omwille van het feit dat de hoofding met het standaard medisch getuigschrift zou verschillen, terwijl alle andere inhoudelijke vermeldingen beschikbaar op het standaard getuigschrift wel aanwezig zijn op het medisch getuigschrift van de verzoekster-Deze werkwijze strookt*

niet met een zorgvuldig bestuur. Er dient In dat opzicht dan ook dienstig verwezen te worden naar het arrest dd. 18/05/2011. met nr. 61.726 in de zaak met RvV 68.453 / II dat stelt: "Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aldus stelt dat verweerder nagelaten heeft een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren en slechts een héél oppervlakkige prima facie toets heeft uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest en dat dergelijke werkwijze niet strookt met een zorgvuldig bestuur, kan hij worden gevolgd door de Raad. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond." Aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken dezelfde werkwijze hanteerde in het dossier van de verzoekende partij, dient ook de voorliggende beslissing vernietigd te worden wegens schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.1.3. Verzoekster betoogt dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de dienst Vreemdelingenzaken in casu een inhoudelijke vergelijking heeft gemaakt tussen de twee attesten, namelijk het standaard medisch attest en het bijgevoegde attest. Er is enkel sprake van een verschil in de hoofding van het attest, zodat er een oppervlakkige prima facie toets gebeurde, op basis van de hoofding van het medisch attest en dat een dergelijke werkwijze niet strookt met een zorgvuldig bestuur, noch met de plicht tot inhoudelijke motivering van een beslissing.

2.1.4. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en zij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. RvV X - Pagina 6 van 7.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene. De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 10, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 10 tot 30, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

2.1.5. De verwerende partij benadrukt in haar nota met opmerkingen dat het medisch attest dat de verzoekster bij haar aanvraag heeft gevoegd inderdaad niet het medisch getuigschrift betreft dat zij hoorde voor te leggen, zoals bepaald in het K.B. van 24 januari 2011. Een vergelijking met het standaard medisch zoals toegevoegd in bijlage bij het K.B. van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 en gewijzigd bij K.B. van 24 januari 2011, toont duidelijk aan dat geen gebruik werd gemaakt van dit standaard medisch getuigschrift. Deze vaststelling volstaat volgens haar om de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Verwerende partij betoogt in haar nota met opmerkingen dat de hoofding van het model zoals bepaald in de bijlage bij voornoemd K.B. verschilt van de hoofding van het attest dat de verzoekende partij heeft voorgelegd. De aanwezigheid van een standaard medisch getuigschrift met de noodzakelijke vermeldingen is een ontvankelijkheidsvoorwaarde die door de gemachtigde en niet door een geneesheer moet worden gecheckt. Hierin ligt een van de hoofdredenen waarom het nieuw modelgetuigschrift aan de gemachtigde is geadresseerd en niet aan een arts.

2.1.6. De Raad kan slechts vaststellen dat het medisch attest dat de verzoekende partij bij haar aanvraag om in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegde, met uitzondering van de hoofding, inhoudelijk volledig gelijk is aan het standaard medisch attest zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het ingediende medisch attest voorziet de mogelijkheid om duidelijk de ziekte waaraan verzoekende partij lijdt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden. Het ingediende medische attest beantwoordt volledig aan de ratio legis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.1.7. Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt en artikel 9ter van de vreemdelingenwet geschonden werd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 mei 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC